

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ČERVENCE 1889.

Adresa:
„Sokol Americký“, 408 E. 71st St.
New York.

Sokolská výprava do Paříže.

S napnutím čekali jsme zpráv o výpravě Sokolů do Paříže, k níž tak dlouho a důkladně se připravovali. Nebyli jsme ani dost málo v pochybnostech, že reprezentace Sokolstva českého s takovou úkostlivostí — co týče se obleků, postavy, chování se a evičení — připravovaná, dopadne důstojně. Že by však dosáhli takové cti, že by dobyli tak skvělého vítězství, jak ve skutečnosti se stalo, v to zajisté neodvážil se ani nejmělejší z nás doufat. Nyní tím větší jest radost naše, že naděje i tužby naše daleko byly překonány. — Nepříznivci Sokolstva a hypochondři ovšem krčí rameny a říkají, že národ se tím nespasí. Pravda. Ale nechť každý Čech v oboru svém snaží se, aby byl prvním a národ spasen bude. Sokolové povinnost svou vykonali!

Níže přinášíme zprávy o památné výpravě sokolské do Paříže, jak je přinesly časopisy z Čech, a těšíme se na zprávy důkladnější, jež zajisté přinese orgán Sokolstva českého, „Sokol“ pražský, v čísle příštím.

Dne 4. června, v předvečer odjezdu, Sokolové uspořádali v Praze veřejnou zkoušku, které účastno bylo na 2000 hostů. Po evičení promluvil starosta Sokola pražského dr. Jan Podlipný takto: „Podali jste důkaz o své pili, svědomitosti a vytrvalosti. Však dnešek jest teprve počátkem velkých dní, kdy před tváří ciziny bude vám vystoupiti, abyste dokázali, že práce vaše nebyla marna. Odvaha vaše slouží vám ku cti. A byť nemohli jste vystoupiti jako vyslanci a zástupci velké Obce Sokolské, vystoupíte tam jako zástupci svého národa. (Výborně!) Mám přání, abyste s toutéž rozvahou vystoupili na zápasišti, a to nikdo nezapoví vám (bouřlivý, dlouhotrvající potlesk), abyste

vystoupili tam důstojně, šlechtně a sebevědomě (tak jak se na Sokoly sluší), abyste milovali svobodu, ale ne násilí, krásu, a ne co se kráse protiví, a abyste milovali národ, jenž miluje krásu, svobodu a šlechtnost. (Hlučný potlesk.) Mějte tam na půdě republiky na mysli čest národa a důstojnost jeho, jakož i to, že poněvadž dovedl milovati svobodu, k národu francouzskému tak lneme!“ — Po těchto slovech, provázených bouřlivým voláním „Na zdar“ i „Sláva“, za zvuků sokolského pochodu obecnstvo se rozešlo. — Okružní vlak, který Sokoly druhého dne unášel do evropské Mekky ku závodům světovým, byl nádherně dekorován a na nádraží shromáždilo se bezpočtu osob. „Pojedou přece!“ hovořila celá Praha a šla se podívat, je-li tomu tak v pravdě. A skutečně jelo 150 Sokolů a 40 účastníků. Po prvním znamení smeklo obecnstvo a povolavši slávu českému Sokolstvu, Sokolské Obci a Francii, zapělo mohutným sborem národní hymny: Hej Slované a Kde domov můj. Když nadšení a pro Sokolstvo čestné projevy stále se opakovaly, vystoupil dr. J. Podlipný a pravil: Bratří! Děkuji vám srdečně za upřímné a láskyplné projevy českému Sokolstvu. Přejí si, abychom tak srdečně byli uvítáni i v Paříži. Nepochybuji, že se tak stane, poněvadž Francie i její gymnasté vědí, jak český lid smýšlí o národu francouzském, jaké jest jeho postavení a jaké překážky kladou se i jeho snahám ušlechtilým. Buďte ubezpečeni, že Sokolstvo tlumočiti bude vaše smýšlení i vaše city při každé vhodné příležitosti a že sympatie svobodomyšlného národa francouzského jej neminou. Tedy díky vám ještě jednou a na rozloučenou sokolské „Na zdar!“ Opět ozvalo se z tisícových hrdel bouřlivé „Na zdar!“ Mužové mávali klobouky a dámy šátky. Podruhé rozléhal

se mohutným sborem hláhol slovanské hymny: „Hej Slované“, a když ta byla ukončena, sokolské písně „Naprej!“ Z oken každého vagonu vlály praporečky barev národních, jimiž vlak jakoby dlouhou stuhou byl lemován. Ve 3 hod. 42 min. dal dr. Scheiner znamení k odjezdu. Vlak za bouřlivého jásotu hnul se ku předu. Na nuselské straně tunelu shromáždily se nesčetné davy lidu, které bouřlivě provolávaly „Na zdar!“ Podél tratě u Nuslí, Vršovic, Michle a Záběhlíe stály davy lidu, které srdečným jásotem pozdravovaly české junáky odjíždějící do Paříže. Také ve všech stanicích v Čechách, kde vlak zastavil, zejména v Benešově, ve Voticích, v Táboře, ve Veselí a v Budějovicích byli účastníci slavnostně pozdravováni. V Paříži Sokolové uvítáni byli dne 7. června členy České Besedy a deputací tělocvičného sboru pařížského.

„Česká Korrespondence“ ze dne 7. června píše: Dnes před polednem přibyl na nádraží východní dráhy zvláštní vlak sokolský s četnými výletníky. Jim v ústrety vyšla Česko-slovanská Beseda v plném počtu a s praporem. Jakmile zhlédnut byl blížící se vlak ozdobený prapory českých barev, rozlehlo se ze sta hrdel bouřlivé volání „Sláva“ a „Na zdar“. Pařížské dámy podaly příchozím krásné kytice a p. K. Makovský uvítal je ve jménu Čechův pařížských krátkým sice, ale srdečným oslovením. Na to zavedeni byli do kavárny (du Globe) k malému občerstvení. Průvod, v jehož čele nešen byl prapor Česko-slovanské Besedy, přijat byl od Francouzů s velikou sympatií a pozorností.

V kavárně „du Globe“ promluvil ku shromážděným Čechům dr. Podlipný, načež odpověděno mu bylo hromovým provoláním slávy Čechům a Francii. Odtud rozvezeni byli výletníci do přípravečných pro ně bytů.

Francouzský časopis „Le gymnaste“, oficiální orgán tělocvičných spolků francouzských, přináší ve svém 48. čísle článek „Čeští Sokolové“, v němž praví: „Dojista všichni cizinci, kteří 9. června t. r. rozmnoží řady našich gymnastů, budou stejnou měrou vítáni, hýčkáni a oslavováni. Všem soudruhům svým za hranicemi podáme ruku, ruku od srdce, všem chystáme stejné a srdečné objetí na privítanou, stejně upřímné přijetí, nejlaskavější a nejvybranější a zároveň i nejlaskyplnější, jehož Pařížané jsou schopni. Avšak mimo toto přání spravedlivého hostitele, který chce udržeti rovnováhu ve zdvořilosti a přízni všem prokazované, mimo úsilí, aby každý odcházel spokojen, aby každý měl svůj podíl na společném veselí, na ohledech, na pozornostech, na oněch tisícových maličkostech, jež dohromady činí veliký celek a jimiž všechny stejně obdaříme, zdaž nejsou mezi zahraničními gymnasty, kteří nás poctí svou návštěvou, i někteří, jež přivítáme vřeleji než ostatní, jichž poctivé pravice se všem upřímněji a vřeleji? Naši bratři Češi na příklad. Budeme kdy mítí dosti laskavé péče, dosti sympatických ovací po čas jich pobytu mezi námi, abychom jim nahradili všechny svízele, jež přestáli, všecko pronásledování, které utrpěli, všechny urážky, kterými byli zasypáni, když projevíli úmysl dostaviti se pod prapory francouzských gymnastů? O ti stateční synové hrdé Čechie! Jak mužně odolali všemu nátlaku, všem hrozbám oněch žurnálů officiosních i jiných, jako smečka za nimi posedlých! S jakým opovržením, s jakým pohrdlivým úsměvem odkopli všechny tyto nepřátele Francie! Silni ve své samostatnosti, silni ve své lásce k naší zemi, vzdorujice vši servilnosti svých protivníků, neupustili od své slechetné myšlenky: Oni přijdou! Oni přijdou přec! Podáváme telegram „Agence Havas“, ohlašující konečné rozhodnutí „Sokola“ pražského: „České tělocvičné jednoty přibudou dne 7. června do Paříže zvláštním vlakem, který pojedje Švýcarskem místo co by jel Německem.“ Jest to lakonické, ale nad míru výmluvné. Tak umějí se mstiti v Čechách! Učiní raději okliku 600 kilometrů, aby jen se vyhnuli jistému sousedství, aby umlčeli zlolajná ústa, tak aby jistí reptilové skřípali jen zuby. To je hrdé, to je slechetné a je to také francouzské! Sláva Čechii! ať žijou naši soudruzi Čechové!“

List Ferryův píše následující: „Vyslance krajanů Jana Husa, Žižky, Jiřího z Poděbrad u Pařížanů, jaká pěkná to příležitost a jak vábné to pro ty, kdož znají historii onoho českého čtyřhranu, jeviště tolika válek, kdež tak často rozhodováno o osudu Evropy, a slavnou minulost tohoto statečného národa českého, bohužel tak příliš zapomenutého.“ Článek na to stručně vzpomíná dějin českých

pokud s francouzskými se stýkají a popisuje obšírně dějiny „Sokola“, jeho snah a cílů si všimaje důkladně, a končí pak takto: „Delegace sokolská odjela z Prahy dne 5. června přes Švýcarsko, aby se vyhnula Německu. Jejím úkolem jest utužit přátelské svazky, jež spojují Sokoly české s gymnasty francouzskými, a mimo to podá jim dar věnovaný českými dámmi. Jest to stříbrný věnec lípový se stuhami bohatě ozdobenými českým národním vyšíváním. Jakkoliv ochota, s jakou čeští Sokolové vyhověli vyzvání francouzských svých soudruhů, pojišťuje jim sama sebou vřelé přijetí, jakkoli mají mezi všemi cizinci, kteří jsou našimi hosty, výmínečný nárok na sympatie republikánské Francie, oni, potomci hrdých těch Husitů, kteří první v Evropě dovedli bojovat a umírat za myšlenku a kteří sto let před německou reformací povznegli prapor svobody svědomí, dlužno tu vyvolat vzpomínku, jež jim mezi námi dává práva posvátná. Snad bylo na to pozapomenuto, i jest příhodná chvíle, vzpomenout si opět: Čechové jsou jediným národem, jenž s vlastním nebezpečím r. 1870 ústy svých zákonných reprezentantů protestoval proti zabrání Elzaska a Lotrinska. Nechť synové těchto slechetných protestujících jsou uvítáni v naši vlasti!“ A vede-li se takováto řeč v patriotických listech francouzských, lze si pomyslet, s jakými pocity národ pohlíží aneb pohlížel na Sokoly z Čech. Ostatně brzy poskytnuta byla jim příležitost k uctivosti připojití i obdiv, neboť v závodech světových čeští Sokolici dobyli si první ceny. „Nár. Listům“ zaslána byla z Paříže o tom následující zpráva: „V mezinárodních závodech družstev zvítězila četa „Sokola“ pražského, jež získala první cenu, zlatý věnec, sochu bronzovou a medaili. Druhou cenu, zlatou palmu a medaili, vyhrála četa Pragrova, třetí cenu četa Vaníčková. Také prvých deset cen za výkony jednotlivců dobyli Čechové, a sice Sokolové: Fiedler Karel, medik v Praze, Bloudek Bolesl., technik v Praze, Grumlík Julius, kand. fil. v Praze, Trefný Alois, krejčí na Smíchově, Pechan Jaroslav, učitel tělocviku v Praze, Hora, malíř v Plzni, Tyl Jindřich z Plzně, Hron Kar., úředník z Prahy, Prager Alois, úředník záložny v Kolíně, Ziegler Václav, typograf na Král. Vinohradech, Bureš Alois, úředník adv. v Německém Brodě. Při banketu, jenž odbyván na radnici pařížské, promluvil dr. Podlipný jménem Sokolů: „Pro nás Čechy“, pravil dle zprávy časopisu „Rep. Francaise“, „má radnice vaše zvláštní význam, neboť jsme-li jen malým národem, jsou dějiny naše veliké. Celé dějiny středověku jsou pro nás psány v našem městě Praze rovněž na radnici a my obrácíme zraky své k tomuto domu, kdež jeden z největších mužů, král-demokrat, náš velký a vznešený Jiří Poděbrad

zvolen byl; před touže radnicí po bitvě na Bílé Hoře postaveno bylo neblahé lešení, kde květ českého národa rukou katovou padl, a na téže radnici bylo to, kde jsme po národním svém probuzení pozdvihli hlasu, žádající za své právo. Avšak vaše nádherná radnice jest ještě velikolepější pomník, nežli naše, neboť mluví k nám vznešenou řečí nejenom o vaší minulosti, nýbrž též o vaší přítomnosti. Díme-li, že Praha jest prvním městem Čech, jest Paříž prvním městem světa. Paříž reprezentuje nám činný, moderní život, hmotné a duševní poklady, myslící mozek, tlukoucí srdce, pracovitě ruce. Jest středem života našeho století. Sláva Paříži, hlavnímu městu vzdělaného světa!“ Toto proslovení dra. Podlipného neminulo se značným dojmem na vysoce inteligentní obecenstvo, kteréž plnilo sály pařížské radnice.

Večer pořádána pak v místnostech „Salon des Familles“ ve třídě Saint-Maudé obrovská hostina, při níž prostřeno bylo pro neméně než 1220 osob, a již účastnili se zástupci všech jednot tělocvičných, francouzských a zahraničních. Ministr osvěty pan Fallières, jenž měl banketu předsedati, v poslední chvíli za vážnou příčinou musil dáti se omluviti; ujal se tedy předsednictví předseda Jednoty gymnastů pan Sansbouef, po jehož boku zasedli pan Chautemps, předseda městské rady, a poslanci pp. Mérillon a Guyot. Jménem Sokolů odevzdal p. dr. Podlipný krásný věnec lípový ze stříbra ve skvostné skřínce z hedbávi s vyšíváním. Odevzdávaje jej pravil: „Vy zvítězili jste v době moderní na poli civilisace. Pro tyto vítěze vyšívaly matky a sestry naše tyto látky, jim věnujeme tento věnec, jenž potrvá, neboť jest z kovu, vytěženého z našich hor. Zvolili jsme lípu, poněvadž jest to strom slovanský, jest to znak naší svobody. Přijměte tento dárek naší lásky; pohlížejíce na tyto lístky, opakujeme s Vámi slovanské naše heslo: Jen ku předu!“ Při tomto banketu Sokolové čeští poznovu byli předmětem všelikých ovací a okázalé pozornosti i v soukromí doznávali všude vlídného ba nadšeného přijetí a dojista každý z účastníků čítati bude tyto chvíle života k nejkrásnějším upomínkám svého žití. — Mnohé spolky sokolské z Čech poslaly blahopřejné telegramy tělocvičné jednotě francouzské.

Ve Versaillu, 11. června '89.

Naděje, které Sokolstvo a přátelé jeho ve výpravu do Paříže skládali, jsou v stonásobné míře překonány. Vstup Sokolů našich v Paříž setkal se s úspěchy tak velkými a čestnými, že zůstane navždy v dějinách Sokolstva skvělým úkazem o výspělosti jeho a důležitém významu svědčícím. Činem tím učiněn velký kus práce vlastenecké, jim nejen poraženy všechny předsudky o národě našem v cizině panu-

jičí, jím dobytá rázem všechna přízeň lidu francouzského celému národu našemu.

Předsudky ony zabíhaly skoro až do krajnosti, k čemuž ovšem vylhané o nás zprávy nejvíce příčin zavdaly. Čech zde pokládán od mnohých za Němce, Maďara neb i cikána, teprv vystoupením sokolským upozorněna Francie na postavení naše, pařížská žurnalistika vřele chopila se příležitosti té, aby objasnila lidu francouzskému pojem o tom a o snahách našich národních a naklonila jej vlasti naší.

Co v těchto chvílích Sokolové čeští v Paříži podnikli, jest pro celý národ neocenitelné a i v pravdě nedostížitelné, každá chvíle zde strávená přinese zajisté velkého užítka a prospěchu věci naší.

V málo okamžicích stali se Sokolové čeští předmětem všeobecné pozornosti a zároveň přízně Pařížanů, kteří ji s roztočilostí jediné jim vlastní o závod projevují. Vše jest nám otevřeno, vše nás srdečně vítá a skvěle vyznamenává, až skoro v rozpaky upadáme. Městská rada a všechny úřady a ústavy projevují nám přechotné důkazy vzácné laskavosti, otvírají nám budovy své a obsypávají každým krokem novou a novou pozorností.

Vystoupení Sokolů našich, v každém ohledu důstojné a skromné, dobrý zanechává dojem a právě jich vrozené, nehledané chování se velice se zamlouvá Pařížanům. Kroj jich všeobecně se líbí: „c'est très joli“, „c'est chic“ zní se všech stran, nejlépe však působí lepé, statné postavy závodníků, kteří v kroji sokolském znamenitě se vyjímají.

* * *

V pondělí ráno nebylo možno pro stálý dešť v závodech pokračovati; o 11. hod. počal se však na ulici St. Paul seřadovati slavnostní průvod. Na stromech pověšeny tabulky, označující jmena jednotlivých dle jich zařazení v průvod. O 12. hod. dáno znamení k pochodu a již hnul se imposantní, nekonečný průvod ku předu, aby před radnicí defiloval před přítomnými zástupci města. V předu kráčely spolky elsasko-lotrinské s černě zahalenými prapory, na to gymnasté cizí, a sice nejprve Sokolové čeští s přehozenými přes rameno kajdami. Objevení se jich vyvolalo v obecenstvu bouři potlesku, který nechtěl bráti konce. Za nimi kráčeli Švédové, vedeni kapitánem Blakem ze Stockholmu, v pěkných oblecích námořníků. Byli to hoši jako jedle, znamenitě vycvičení. Na pozdravy jim posýlané odpovídali rázným výkřikem ra, ra, ra! (hurá!) Pak šli norvežští a danští v tmavých modrých krojích s holemi v rukou a Švýcaři v značném počtu. V čele jich kráčela četa bubeníků, jimž velel mladý jakýs hoch, který si přímo zběsile počínal: skákal a vyhazoval do značné výše hůl k nemalému veselí obecenstva. Za bubeníky kráčeli palcátonosci v historickém kroji z do-

by Viléma Tella. Po Švýcařích šli belgičtí a luxemburští, pak nekonečný počet spolků francouzských. Před radnicí srazily se všechny čtyři ve více proudů a naplnily celé náměstí. Před šik postavili se praporečníci s prapory.

Předseda Unie p. Sansbouef pozdravil jmenem gymnastů město, načež předseda městské rady p. Chautemps jmenem města pozdravil četné řady gymnastův domácích i cizích. Po té zavzněla Marseillaisa, prapory se sklonily a z tisíců úst zavznělo „Vive la republique!“

Na to hnuly se spolky a táhly dále ulicí de Rivoli, St. Antoine a náměstím de la Nation de Vincennes. Byl to vítězný pochod! Všechny ulice naplněny byly do všech prostorů obecenstvem, kteréž hlučně zdravilo jednotlivé spolky. Čechům dostalo se tu opět zvláštní pocty: s oken házeny jim kytice, dámy mávaly šátky; vše vítalo je okázale, s rostoucím nadšením.

Pochod do Vincennes trval přes dvě hodiny, ačkoliv se šlo rychlým tempem, kterého Francouzi v pochodu vesměs užívají. —

Na hranicích města Saint Mandé a Vincennes podány Sokolům od městských zastupitelstev kytice se skvostnými stuhami s nápisem „Les habitants de la ville Saint Mandé aux gymnastes tchéques.“ Když průvod dorazil na cvičiště, defiloval kol ministra války pana Freycineta, který se s četnou družinou a generalitou dostavil.

Za krásné pohody před sty tisíci obecenstva opakována protná cvičení, při čemž Sokolům opětně čestné místo v čele první řady před ministrem bylo vykázáno. Na to pokračováno v závodech družstev a volném cvičení jednotlivců. Velký úspěch dobyli tu sobě Dánští ve kocích přes koně na dél. Největší však pochvaly dostalo se chovancům vojenské školy tělocvičné v Joinville, kteří počtem as 300 provedli překrásně školu rohovníckou a úpolnické pohyby s tyčí.

Na večer pořádalo město na počest gymnastů v radnici nádherně od země až do nejvyššího bodu osvětlené „punch d'honneur.“ Ve vestibulu vítali hosty zástupcové města a provázeli je v nádherné síň, v nichž shromážděn byl celý vznešený svět pařížský. V couloirech podávány zákusky a víno. Sokolům dostalo se tu nad pomyslení skvělé pocty. Gymnasté pařížští, mladí, roztomilí to hoši, každého z nás se chopili a provázeli po všech místnostech středem shromážděných hostů, kteří se v srdečné laskavosti k nám překonávali. V několika okamžicích rozpoutala se tu zábava nenucená nade vše srdečná. Seděli jsme tu v kroužcích Češi, Chorvaté, Švýcaři a ostatní cizí gymnasté. Kolem nás francouzští gymnasté, důstojníci a vysocí hodnostáři pařížští; nám na

počest tekla spousta šampaňského, vzletné duchaplné přípitky pronášeny a ohnivým souhlasem provázeny.

Ba museli jsme i zpívat národní své písně, k nimž nám ostatní přizvukovali. Městská rada podala nám skvostnou kytici, za niž dr. Podlipný poděkoval. Po řeči jeho, bouřlivě aklamované všechno se kol nás hrnulo; musili jsme na památku rozdati všechny odznaky své sokolské, péra z čapek i pásky z prsou, jež na malé kousky rozstříhány a v okamžiku rozebrány. Gymnasté věšeli na prsa naše odznaky svých jednot, dekorace, zahrnujice nás nesčetnými důkazy lásky.

Zatím odbylo se v místnosti mairie 2. arrondissementu rozdělení závodních cen. Za všeobecného hřímavého potlesku sdělili soudcové výsledek, pro Sokoly naše vysoce čestný, který všechny hrdě naděje naše daleko překonal. V mezinárodních závodech družstev dobytá tu skvělého vítězství na celé čáře, čeští Sokolové překonali imposantním způsobem celou cizinu k závodům se dostavivší. Byli to soupeřové nebezpeční, v závodech již dávno proslavení, však Sokolové překonali je znamenitě, zejména v eleganci, svižnosti a přesnosti svého cvičení. České škole tělocvičné dostalo se tu svrchovaného uznání ode všech přítomných.

Neobyčejnému úspěchu tomu předcházela ovšem práce tuhá a velké sebezapření, než výsledek korunoval dílo; naši statní závodníci hrdě mohou zvolat: „Veni-mus, vidimus, vicimus!“

Dnes súčastnili jsme se výletu společného z Charentonu do Sévres, St. Cloudu a do Versaillu, jehož prohlídce věnován celý den. Odpoledne spuštěny nádherné vodotrysky v rozsáhlém parku zámku. Večer pořádán banket výborem Unie, zejtra zváni jsme k punchi župou seinskou připraveném. Město zve nás k prohlídce stok, katakomb, mincoven, vodáren v Monsouris a strojů u mostu Slakovského. Mnozí z nás zaplaveni jsme pozváním na nejružnější místa, cerkle a zábavy.

Z Paříže, 16. června '89.

Řada nad míru srdečných a okázalých projevů vřelé sympatie, kterými Čechové po celý čas svého pobytu byli zde vyznamenáváni, důstojně zakončena slavnostním večerem, který na počest Čechů včera pořádala oficiální reprezentace pařížského studentstva „Association Générale des Etudiants de Paris.“ Dobrému člověk snadno uvykne a tak jsme už nikterak se tomu nedivili, že za okázalého a nadšeného uvítání, kterého se nám zde všude dostává, jsou zrušena pro nás Čechy i veškerá pravidla, která platí pro cizince a samé Francouzy, tak že na příklad nepotřebujeme ani čísel ku vstupování do omnibusu, ani vstupenek do jednotlivých sbírek a že stačí říci: „Nous sommes les Tchéques“ (jsme Češi), aby

všecky dvěře, které zůstaly zavřeny každému jinému, otevřely se nám dokořán — avšak na tak slavnostní a srdečné přivítání přece nebyli jsme připraveni.

Když jsme vešli do místnosti spolku pařížských studentů, kdež nás přeplněný sál netrpělivě už očekával, povstali všichni a přivítali nadšeným voláním: „Vivent les Tchèques! Vive la Bohème!“ My ovšem odpovídali „Vive la France!“ ale volání pořád nechtělo bráti konce a trvalo to hodnou chvíli, než nás zavedli na vyhrazená čestná místa, označená nápisem: „Places réservés a nos camarades tchéques“ (místa vyhrazená našim českým soudruhům), na něž jsme se mohli usadit. Když jsme tak učinili a stiskli každý sto rukou nám se všech stran podávaných, vystoupil předseda na jeviště a oficiálně nás představiv, promluvil k nám několik nad míru srdečných slov na přivítanou a zároveň na poděkování, že jsme svou přítomností poctili jich večer. A znovu celý sál vstává a s pravým nadšením volá: „Vivent les Tchèques! Vive la Bohème!“ Sotva jsme usedli, zazní najednou na pianě naše „Hej Slované!“ My vyskočíme a zpíváme jednu sloku a pak druhou sloku, nové volání a Francouzi nám zase odpovídají Marseillaisou, kterou ovšem zpíváme my s nimi. Když se všechno utišilo, vystoupil jeden člen komitétu a přečetl věnovanou nám báseň tohoto obsahu (v prosaickém překladě):

„O Vy synové Čechie! Jakožto hostům milým, ode dávna již známým, podáváme Vám ruku, a Paříž, která Vás miluje, praví Vám: Buďte vítáni!“

Buďte nám vítáni v našem románském městě. Vy, bratří Slované, jichž vznešené město, podobné antickému Římu, rozložilo po sedmi pahorcích velebné své bašty, které věky přetrvaly!

Buďte nám vítáni na půdě francouzské, kamž v hustých řadách dostavují se dnes národové, aby jedno století po velkém boji za svobodu popatřili na apoteosu míru!

Jako my, máte i Vy tragické dějiny, i Vy máte své mučenníky, které zabíjeli a pálili, a hranice, která vzplála pro Vašeho Husa, sloužila i našemu Dolet-ovi.

Dnes však Paříž slaví dobu míru a vítá Vás s chloubou i hrdostí, neboť z mrzké pochodně, která zahalovala hranice, učinila ona teď zářící svítilnu Volnosti.“ —

Rozumí se, že báseň ta byla přijata nadšeným potleskem, načež za nás prof. Schmidt Beauchez Francouzům poděkoval a v pohnuté a nadšené řeči, která stále potleskem a voláním byla přerývána, osvědčil city sympatie k Francii, kterými celý český národ jest proniknut.

Po té professor Louis Leger promluvil velmi krásnou řeč, v níž svým komilitonům kladl na srdce, aby nikdy ne-

zapomněli, že nemají Francouzové v celém světě věrnějších přátel nad Čechy a na doklad toho uváděl různé případy z války r. 1871. „Když naši nešťastní vojáci“, pravil professor, „přechali z německého zajetí a přestupovali rakouské hranice, ani dobře nevěděli, do které země přicházejí. Od té doby učinili jsme my Francouzové už některé pokroky v zeměpisu. (Ano! Ano!) Ti naši francouzští vojáci potkávali lidi, jichž řeči nerozuměli, kteří ale jim dávali jíst a pít a peníze na další cestu a když už se nijak nemohli s nimi domluvit, zazpívali jim českou Marseillaisu. (Potlesk a volání.) To byli Čechové, kteří, když celý svět odvracel se od Francie, jí zůstali věrnými! (Nové volání.) České slovo „Sokol“ jest jméno ptáka (Faucon), nuž, nezapomeňte nikdy, mladí přátelé moji, že český Sokol a francouzský kohout zůstanou vždy dobrými přáteli! (Vive la Faucon tchéque! Ať žije český Sokol!)“

Po té potom ještě po česku poděkoval přítomným Čechům, že dostavili se do dnešní schůze a že tím spečetili staré přátelství mezi Francouzy a Čechy.

Netřeba uváděti, jak tato řeč byla přijata, však sotva vše se utišilo, zazněla opět naše národní hymna „Kde domov můj“ a opět celý sál vstal a v něm ale stejně nadšené úctě nechal nás přezpívati jednu sloku, načež novým nadšením zaburácel celý sál. — Nyní teprve přikročeno k vlastnímu programu tohoto večera, který obsahoval čísla nej přednějších umělců pařížských, členů Theatre Français a Opera Comique, slavného houslisty Viardai atd., s kterými střídaly se naše národní písně „Bývalí Čechové“, „Moravo“ a jiné. —

Po vyčerpání programu větší část, která na sedadlech ani nenalezla místa a musila po celý večer státi, odešla, ovšem stejně srdečně se s námi rozloučivši, a zůstal s námi toliko výbor, který nedal si vzít, aby nás přes všecko naše zdráhání nevyčastoval šampaňským. Nadešly nyní přípitky, jichž obsah a přijetí netřeba podrobně uváděti, neboť všechny vyznívaly v stejnou myšlenku, ve vzájemném projevení sympatií a ve sbratření Čechů a Slovanů s Francouzy.

Na to pak v důvěrném hovoru pojednávalo o tom, kterak v budoucnosti má toto přátelství být ještě utuženo a pevněji spjato, a když mezi tím už nadešla půlnoc, ukázali nám pařížští studenti ještě svůj noční život v Quartierlatin (latinské čili studentské čtvrti), jakož i neobmezenou svobodu, které ve volné Francii požívají a již jsme mohli ovšem jim jen záviděti.

Z toho tedy sami vidíte, jak snadno a krásně podařilo se za několik málo dnů napravit, co po leta bylo s naší strany zanedbáno a jak hluboký národní význam mají pro nás Čechy i pro Francouze vše-

chny tyto nepřipravené a neočekávané ale tím milejší i tím srdečnější projevy.

Odjezd Sokolů z Paříže zavalil podnět k srdečnému projevu na rozloučenou; neobyčejný zástup pařížského obecnstva, jenž provodil je až na nádraží de l'Este, okázalým způsobem osvědčil poznovu sympatie, jichž dobyli v Paříži Sokolci jak národu svému, tak i věci sokolské.

Dle zpráv pařížských časopisů očekával Sokoly na nádraží zástup několika tisíc osob, mezi nimiž mnohé osoby vynikající. Odjíždějící Sokolové byli zdobeni rosettami národních barev francouzských; vůdce jich promluvil se stupňů vozu železničního krátkou řeč, vzpomínaje vděčné náklonnosti, jež všude v Paříži byla osvědčována. Slova jeho byla provázena hlučným voláním „Vive la France!“

Časopis „Le Temps“ ze dne 20. m. m. píše o odjezdu Sokolů: „Druhé oddělení gymnastů českých opustilo včera večer v 10 hodin 20 minut Paříž. Delegation permanentního výboru francouzské Jednoty gymnastů a organizačního komitétu 15. slavností mezinárodní, v čele s p. Sansbouefem, předsedou unie, dostavili se na nádraží, aby pozdravili jménem gymnastů francouzských odjíždějící Sokoly. Zástupce Čechů doručil panu Sansbouefovi jménem všech rodáků adresu díků a blahopřání.“ —

Referent zmiňuje se dále, že největší část delegace tělocvičné, jež účastnila se mezinárodních závodů, sestávala ze Sokolů z Čech a Chorvatska a že účastníci této delegace odjížděli, jsouce nadšeni vřelým a srdečným přijetím, jehož se jim dostalo v Paříži od gymnastů a obyvatelstva a poznamenává: „Stříbrný věnec, věnovaný pražskými damami Jednotě gymnastů francouzských, uložen byl u pana Sansbouefa a bude v brzku ve společnosti s jinými upomínkami na účastenství Belgicánů a Švýcarů vystaven na Marsovu poli, a sice v oné části výstavy, jež jest vyhrazena Unii francouzských Jednot tělocvičných.“

V Paříži, 18. června '89.

V sobotu večer uspořádali obchodníci v Palais-Royal v prospěch chudých svého okresu malou večerní slavnost a pozvali k ní také Čechy sem se sokolským vlakem přibylé. Předseda výboru oslovil české hosty řečí prodechnutou přátelstvím, jakéž národ francouzský k nám Čechům chová, projevil naději, že tento výlet Čechů ku slavnostem francouzským nebude posledním, nýbrž že toto první seznání bude základem dalšího trvalého přátelského spojení.

Přítomné dámy francouzské podaly Sokolům krásnou trojbarevnou kytici, ozdobenou skvostnými stuhami v barvách českých a francouzských, kterouž přijal z rukou jejich p. R. Klepal, poděkovav za

krajany několika vhodnými slovy. Lid provolal „sláva!“ a tito navzájem sláva Francii.

Mezi tím prapor vojensko-tělocvičného spolku třetího okresu pařížského vzdával zbraní čest a když byl předseda obchodníků domluvil, odevzdal předseda jmenovaného tělocvičného spolku Sokolům velikou stříbrnou medailii na památku této první sokolské výpravy schválně raženou. Na jedné straně její jest hlava Republiky s hvězdou v čele a na druhé straně nápis udávající čas a místo závodů.

Zároveň s medailii podán byl Čechům dopis podepsaný výborem spolku, jehož obsah jest jasným důkazem toho, kterak Francouzi Čechův si váží a přátelství jejich si cení.

Po odbytých obřadech rozptýlili se Čechové po rozsáhlé krásné zahradě královského paláce, kde pobavili se za zvuků hudby civilní kapely, zpěvu a ohňostroje až do půl noci.

Účastníci této výpravy zachovají jistě Paříž stále v dobré upomínce. Sympatie Čechův k Francouzům nabudou tím ještě důkladnějších základů a posilňovány jsouce přesvědčením, že vřelého došly ohlasu, budou pro národ náš zárukou, že dobré snahy nemohou být umlčeny hrubou přisilou, naleznou-li uznání u národa tak vysoko postaveného jako jest národ francouzský!

V neděli a v pondělí vydali se již mnozí výletníci na zpáteční cestu k domovu, kdež zajisté budou s toužebností očekávání, by ústně do podrobnosti vyprávěli, o čem nám bylo možno jen krátce zmíniti se písemně.

Dru. Janu Podlipnému a dru. Scheinerovi odevzdány byly zástupci gymnastů francouzských krásně provedené, velké medaille z bronze, v uznání zásluh, jež oba jmenovaní, kteří způsobem vynikajícím účastnili se mezinárodních tělocvičných závodů v Paříži, získali si o věc tělocviku. Každá medaille uložena jest v nádherném pouzdře, označeném nápisem „Union des Sociétés de gymnastique de France“; týž nápis nalezá se na medailii a sice vine se kolem znaku města Paříže. Na téže straně nalezá se též datum: „Paris, 9—10. Juin 1889.“ — Na druhé straně nalezá se ve zmenšené míře známý krásný relief, jež „Unie“ svého času věnovala „Sokolu“ s nápisem „Courage, Patrie, Moralité“ — a „XV fete fédérale.“

Vážná nehoda při cvičení potkala br. Vosyku z Plzně. Prerazil si lýtkovou kost. Aby družstvo závody mohlo dokončiti, jelikož on byl šestý a 5 jich ku cvičení jako samostatné družstvo připustiti nelze, cvičil s nimi ještě hrazdu a sice tak, že komise odpustila příchod k náradí a seskok. Tu našeho milého bratra vynesli ke hrazdě, on se zavěsil a cvičil s takovou úhled-

ností a tak správně, že obecenstvo zvěděvši o jeho neštěstí, nekonečným „halo“ vždy cvičení odměňovalo. S náradí byl po každém výkonu snesen a po ukončení do nemocnice odvezen, kde mu dal lékař ihned sádrový obvazek a konstatoval, že jen menší kost je přerážena a že jest spůsobilým k dopravě domů. Kulhat prý nebude, sdělil lékař. Hrdinnost jeho, že ještě cvičil se zlomenou kostí, rozšířila se pak odpoledne jako senační zpráva a docházel dotaz za dotazem ode všech přítomných gymnastů a to nejen z Francie, ale i od Švýcarů, Belgičanů, Holanďanů, Dánů, Nizozemců, Švédů i afrických gymnastů z Alžíru, již byli taktéž přítomni závodům, jak se Vosykoví vede, a jmenovali jej již i jménem. Nabyt opravdu mezi všemi gymnasty veliké cti, neboť poznali v něm Spartána, jemuž se nejvíce obdivovali i výkony jeho velice chválili.

Dvě myšlénky.

Chicagský jeden časopis pustil se do pisatele článku „Sokolům česko-americkým“, v posledním čísle t. l. uveřejněného, a beze vši „klackovitosti“ mu pověděl, zač je toho „u nich“ loket. Však pisatel tento dovoluje si tvrdit totéž — co v onom dopise — i dnes. Ano, jest rýpal a dareba, kdo staví se na odpor vyrovnání sporu cestou, která nikoho nepokojuje a nad to jedinou možnou — a trochu uznání spravedlnosti a poctivosti v sobě mající — jest. Nechci v poznámce onoho časopisu hledati zástěrku, za kterou by se chicagští krýti chtěli, kdyby „vůdceové“ zamítli narovnaní.

Tuším, že v tomtéž listě, rozepisuje se K. Štulík rovněž o onom sporu. Názory jeho a vývody nechám s pokojem. Doufám, že by nepsal, o čem se mu **nezdá** dosti důkazů míti, a podati protidůkazy, vzalo by mnoho místa. Doteknu se pouze tří věcí:

1. Ač hlasování druhé předsevzato na doznáném falešném podkladu, tož i kdyby se co správně **připustilo**, nemohlo by co rozhodně považováno býti, poněvač z 23 hlasů odevzdáno pro Chicago 11 — tedy ne stanovitá — nadpoloviční — většina.

2. Příčina sporu není celkem nedůležitá a malicherná. Ona jest naopak veledůležitá! Kdyby jednoty s N. Y. souhlasící a v. výb. řekly: „Ano, Chicagští jsou v právu“, lhaly by a schválily by tím podvod, lež a nestanovitě jednání, což mohlo by nanejvýš osudné následky v budoucnosti míti. Schválením činu takového by jej odporučovali k následování.

3. O osobním prospěchářství newyorských nemůže být řeči. Sjezd se zajisté přesvědčil, že v knihách účetních nebyla psána za celý čas úřadování v. výb. v N. Y. ani jediná číslice, která by se za

tu i onu považovati mohla. A ta náhrada za služby N. J. S. prokázaná? K smíchu, ta by za to stála! Na pořadatele listu pak nejméně kdo může poukazovati. Je přec známo, že jakmile uslyšel, že K. Š. přijal pořadatelství — ač sám as měsíc dříve zákonitě a správně zákoným v. v. zvolen — podal svou resignaci, která však v. výb. přijata nebyla. Neříkej nikdo, že to bylo „na oko“ — lhaly by's!

Nechci říci, že jest dosti důkazů, že osobní prospěchářství kvete v Chicagu, tvrdím však, že v New Yorku jej u Sokolů, zvláště pak u v. v., nenajdete za cenu celého světa. B. S.

Sblížení ruských gymnastů se Sokoly.

Časopis „Sokol“ pražs. píše: Redakce listu našeho učinila již vícekrátě pokus o seznámení ruských kruhů se zřízením sokolským, tak obrátila se v poslední době na ruský tělocvičný spolek v Moskvě, zaslavši mu sbírku českých knih tělocvičných a davši mu podrobnou zprávu o poměrech našich. Odpovědí na to dostalo se redakci listu našeho z Moskvy záskyly ruských knih tělocvičných a tělovědeckých, provázené vřelým přípisem as tohoto obsahu: „Draží Bratři! S citem velké radosti obdrželi jsme list Váš a bratrský pozdrav. Zvěst o sjednocení se Vašem na obranu snah, svatých pro celé Slovanstvo, naphila srdce naše pravou hrdostí. Rychlým vzmaháním se spolku a dobrým výsledkem snah tohoto sjednocení, jako i též životní silou a setrváním národa Vašeho v tuhém zápasu skvěle se potvrzuje pravdivost zásad přijatých i tímto sjednocením. Slabá Rus dobývala síly své v mocné důvěře k slovanským zájmům, v neporušené čistotě víry své a v nezvratné oddanosti od nepaměti politickému ústrojí a nalezla v nich osvobození, velikost a sílu. Vy již sami máte útěchu v prospěchu uslechtilého díla. Soudíce již ze seznamu Vašich členů nemůžeme opomenout dáti na jevo svou úctu hlubokou k tak plodotvornému výsledku té činnosti. Na něco podobného u nás ukázati nemůžeme. Naše mladá tělocvičná jednota založená v roce 1883 čítá v seznamu svém ne více jak 175 členů a podporuje pouze, ve své činnosti, fysický rozvoj, snažíc se dle možnosti na základě racionálním, tělocvikem přispívati ke všeobecnému rozvoji člověka. Odtud jak samo sebou se rozumí, vzniká potřeba znalosti lidského organismu a jeho hlavních úkolů a také znalost zákonů o pohybu, hygieny a pod. Z toho uvážení a zvláště pro vzdělávání učitelů tělocviku, spolek hodlá příště založiti theoretické kursy. Co se dotýče praktických cvičení, odbývají se tato 4krátě týhodně a cvičí od 25—40 členů. Cvičení provádíme tato: prostná, odpory, chuze, běh, skoky, šplh a cvičení na náradí s vyloučením tak zva-

ných akrobatických výkonů. Musíme podotknouti také, že při sestavování programu brali jsme zřetel na pokyn Petrohradského profesora P. F. Lesgafta a vyučování jednomu z jeho učenníku A. A. Lebedevu jsme svěřili. Vzdáváme Vám vřelé díky za zaslání knihy a zasílající také naše stanovy, výroční zprávy a několik spisů prof. Lesgafta, nejpokorněji prosíme, by jednou mezi námi započaté přátelské spojení i na dále trvalo. Zasílající svůj srdečný, bratrský pozdrav Sokolstvu Zlaté Slovanské Prahy jsme s přátelským zdravem tělocvičný spolek Moskevský. O. Selecký, předseda.“ Vítáme tento prvý krok k sblížení tělocvičných jednot ruských se Sokolstvem srdečným Na zdar!

Zprávy z Čech.

(Nová jednotka sokolská) založena v Blovičích v Čechách. — Nová tělocvičná jednotka sokolská tvoří se na Moravě ve Velké Meziříčí. — Rovněž z Moravských Budějovic dochází zpráva, že se tam tvoří Sokol za vřelého účastenství občanstva. „Sok.“

(Konkurs literární) vypsaný redakcí „Sok.“ pražs. na nejlepší původní práce věci sokolské a tělocvičné se týkající setkal se tentokrát s příznivějším výsledkem než roku minulého. Zaslány byly do 1. května t. r. následující práce a sice pro konkurs na nejlepší původní pojednání o tělocvičce ze stanoviska povšechného: 1. Sokolstvo a život národní. (Heslo: Jen výš!) 2. K životu. (Heslo: Dvakrát měř, jednou řež!) 3. Proč u nás tělocvičce žádoucně se nezmáhá? Pro konkurs na nejlepší původní pojednání z technického oboru: 1. Skupiny. (Heslo: Složeno složeno...!) 2. Kužely. (Heslo: V před!) „Sok.“

(Cvičitelský kurs.) Ve schůzi cvičitelského sboru České Obce Sokolské dne 16. května schváleno, aby o prázdninách pořádán byl kurs cvičitelský. Vypracování rozvrhu pro tento kurs a řízení jeho svěřeno bylo odboru cvičitelskému Č. O. S. Kurs má trvati měsíc, přednášet se bude denně dvě hodiny a cvičiti se denně také dvě hodiny. Přednášet se bude: 1. Anatomie a první pomoc při úrazech v tělocvičce. 2. O významu a dějinách tělocvičce vůbec a Sokolstva zvláště. 3. O soustavě a metodě sokolské. 4. O organizaci spolkové. Vedle cvičení v družstvu bude vyučovati se řízení cvičení pořadových, reje a prostných, pak samostatnému vedení družstva. Žáci vykonávati musí ve všech oborech písemné úlohy. — Dle možnosti připojí se také zvláštní přednášky pro učitele tělocvičce. Přijat návrh dr. Bláhy, aby dovoleno bylo i učitelům súčastnit se kursu, musí však náležeti některé jednotě sokolské. Vzato na vědomí pořádání kursu šermířského pro cvičitele župy středočeské jednotou pražskou (na podzim).

Pěstní zápas

dlouho připravovaný, na jehož výsledek se žádostivostí čekalo na tisíce sportmenů zde i v Anglii, odbýval se 8. července u Richburgu, ve státu Mississippi. Zápasili spolu John L. Sullivan a Jake Kilrain o světové předáctví a \$20.000.

Nejsme přáteli podobných zápasů, kde se mrzačí nejen lidé, ale kde ubíjí se i všecken ušlechtilější lidský cit. Máme mnoho jiných způsobů, kterými dokázati se může síla, obratnost a vytrvalost, aniž by se zabíhalo do brutálnosti. Pěstní zápasy jsou zbytkem barbarismu ze starých dob. Pěstovaly a pěstují se hlavně v Anglii a Angličané přenesli je i sem. Ještě na počátku tohoto století byly pěstní zápasy zákonem nejen dovoleny, ale zápasníkům zajišťovány i rozličné výsady. Jednou z výsad těch bylo, že každé město, do kterého zápasník zavítal, muselo zaplatiti zápasníku jistou částku, jestli nepřihlásil se nikdo z města, kdo by zápas podniknouti chtěl. Přihlásil-li se zápasník domácí a podlehl, připadly peníze od diváků vybrané zápasníku cizému a domácímu vyplacena městem malá náhrada. Jestli podlehl zápasník cizí, připadly peníze zápasníku domácímu, jenž pak ještě všelijak oslavován. Nežádka vytloukl zápasník z protivníka svého na zápasišti život. —

Nyní jsou pěstní zápasy holými pěstěmi v naší republice zákonem zakázány. Vzдор tomu se však dosti často odbývají, neboť velká část Američanů dosud pěstním zápasům přeje a v nich si libuje. —

Popíšeme stručně zápas mezi Sullivanem a Kilrainem, jenž velkou část obyvatelstva zdejšího u velké rozčilení uvedl a jenž považován za největší ze všech až dosud odbývaných.

Místo, kde zápas odbývati se měl, až do poslední chvíle s velkou opatrností tajeno. Vědělo se jen tolik, že zápas odbýván bude buď ve státu Louisianě neb v Mississippi. Pravilo se, že pořadatelé zápasu mají v obou státech několik míst vyhlédnuto, tak že kdyby zápas překažen byl na jednom místě, odbyti by se mohl na místě jiném. Guvernérové obou států prohlásili, že zápas nedovolí a bude-li učiněn přece pokus k jeho odbývání, že vyšlou vojsko, aby účastníky rozehnal. Později ukázalo se, že to byla jen planá hrozba.

Oba zápasníci, jich přátelé a ctitelé sjeli se několik dní před zápasem v Novém Orleanu v Louisianě. Pořadatelé zjednali dva vlaky o mnoha vozích, jež účastníky měly dopravit na zápasišti, které vyjma pořadatelů nikomu známo nebylo. V noci s neděle na pondělí, 8. července, oba vlaky, jež účastníky byly přecpány (nalezalo se v nich přes 2000 osob) vyjely z nádraží novo-orleanského. První vlak přijel na místo v 8 hodin ráno, druhý o něco poz-

ději. Účastníci vyhrnuli se z vlaku a běželi o překot k návrší řídkým lesem porostlému, as tři čtvrtě míle od tratě vzdálenému. Zde bylo upraveno zápasišti na půdě řídkou travou porostlé. Celé místo ohrazeno bylo vysokým dřevěným plotem, jenž měl pouze jedny dveře. Vlastní zápasišti našlo se uprostřed ohrazenosti a měřilo 24 stop na každé straně čtverce. Bylo ohrazeno dvěma silně napnutými provazy, jež protaženy byly skrze osm pěkných sloupů z tvrdého hlazeného dřeva do země zaražených. Kolem zápasišti po každé straně z šíří 60 stop postavena byla tribuna s rezervovanými sedadly po \$15.00, za tou pak tribuna se sedadly po \$10.00. Zde směstnalo se na 3000 osob. Na vstupném vybráno bylo as \$50.000. — Mezi diváky nalezali se sportmeni z celých Spoj. Států: z New Yorku tak dobře jak z Kalifornie, z Floridy jako z Kanady.

As v 10 hodin dopol. vstoupili na zápasišti sekundanti a trineři zápasníků. Přítomný šerif Marion county, v jehož obvodu zápasišti se nalezalo, vystoupil a zvolal, že zápas nesmí se odbývat. Jeden z pořadatelů, Bud. Renaud, obrátil se k obecnstvu a tázal se, co si diváci přejí. Tito zvolali jednohlasně, že si přejí, aby zápas se odbýval, načež šerif odstoupil. Mocí zápas překažiti nemohl, poněvadž obyvatelstvo vesnice Richburgu, v jehož sousedství zápas pořádán, čítá pouze as 300 duší, a z těch jen něco málo na jeho vyzvání by mu na pomoc přispělo. Proti tomu množství byl tedy bezmocným. Oba zápasníci vstoupili nyní na zápasišti a byli přivítáni hlučným provoláváním. Jeden ze sekundantů Kilrainových vyhodil do výše stříbrný dollar a druhý hádal na orla. Padl orl a tím dána Kilrainovi přednost u vybraní si svého rohu. Kilrain využítkoval příznivé náhody a vybral si roh, kde byl zády k slunci obrácen, kdežto Sullivanovi zůstal roh proti slunci. Na to zvolen za rozhodčího (referee) kapitán John Fitzpatrick. Na to oba zápasníci shodili svrchní oděv. Sullivan naproti Kilrainovi mnohem příznivěji se vyjímal. Postavu měl lepší, svalstvo vyvinutější než jeho protivník. Sullivan vážil v tu chvíli 205 liber, Kilrain 195. Kilrain přistoupil k Sullivanovi a nabídl mu zvláštní sázku \$1000, kterouž tento přijal a oba složili v ruce rozhodčího po tisíci. Na to hned byl dán povel k započetí zápasu.

Kilrain okamžitě vrhl se proti soupeři, vykonal záhud levicí, uchopil protivníka oběma rukama a porazil jej, zvítěz v prvním střetu v 15 vteřinách.

V druhém střetu zasadil Sullivan levicí Kilrainovi silnou ránu do žeber, načež oba se uchopili oběma rukama. Sullivan porazil protivníka v 30 vteřinách.

V třetím střetu vrhl se Kilrain bleškurychle na Sullivana a uchopil jej oběma rukama za krk. Tomuto však podařilo

se hlavu z objetí vysmeknouti a zasaditi soupeři ránu do vazů. Na to prý Kilrain nejméně šestkrát udeřil Sullivana pod pás, což ale rozhodčí se svého místa nebyl s to pozorovat. Diváci syčeli a pískali. Přátelé Sullivanovi vykládali to tak, že Kilrain chtěl, aby prohlášen byl za poraženého následkem špatných ran a tak že uniknouti chtěl dalším ranám, když poznal, že zvítězit mu nelze. Střet skončil tím, že Kilrain padl po lehké ráně, již mu Sullivan do vazů zasadil.

Ve čtvrtém střetu oba zápasníci učinili mnoho lichých rubů, čekajíce, až by se protivník na některém místě odkryl. Konečně Kilrain po dvou záludech učinil výpad, Sullivan jej však uchytil chtě jej porazit. Kilrain vytrhl se a sotem zasáhl soupeře do sanice. Kilrainovi podařilo se ještě rub do vazů Sullivanova, načež padl, aby unikl ranám protivníka, čímž střet ukončen.

Při pátém střetu vykonal Sullivan hned záluď levicí, načež Kilrain ustoupil. Sullivan postoupil za ním a pokusil se dvěma soty do týla jej zasáhnouti, soty však cíle svého nedostihly. Kilrain zasáhl lehce rubem vaz protivníkův. Na to Kilrain padl na zem, aby ušel dalším ranám. Napodobil způsob svého trenera Mitchella.

V šestém střetu zasáhl Sullivan prudkým rubem pravíci Kilrainovu sanici. Na to oba uchvátili se k zápolu a dopadli těžce na zem, Sullivan na vrch. Kilrain musel být odnešen do svého rohu, Sullivan bez pomoci odešel.

V sedmém střetu vytryskla Sullivanovi krev z ucha, jež Kilrain zasáhl rubem pravíci; v osmém střetu porazil Sullivan soupeře prudkým sotem do úst.

Nyní bylo patrné, že Kilrainova síly opustily, neboť rány jeho v následujících střetech byly slabé a on stále vyhýbal se setkání se Sullivanem, otáleje vstoupiti doprostřed zápasistiště, obcházíje kolem a stále se uhýbaje ranám soupeřovým padáním na zem. Sullivan několikrát vybízel jej, aby přistoupil k němu a zápasil jako muž. Sullivan oplácel soupeři padání jeho na zem tím, že kdykoli naskytla se příležitost, padl naň též koleno. V 42. střetu, když Kilrain pádem uhnul se ranám, dupl naň Sullivan, což prohlásili Kilrainovi sekundanté za „špatnost“ (foul) za velkého rozčilení diváků; rozhodčí však námitku nepřipustil. V 45. střetu Sullivan docela skočil oběma nohama na ležícího soupeře, načež po celé prostora ozvaly se výkřiky, že to jest „špatnost“, ale ani tentokrát nebyla námitka připuštěna. Po 75. střetu odebrali se sekundanti Kilrainovi k Sullivanovi a jeho sekundantům a žádali, aby zápas prohlášen byl za nerozhodnutý. Tito nepřivolili, načež jeden z Kilrainovců vstoupil do prostřed zápasistiště a zahodil houbu, čímž prohlášen Kil-

rain za poraženého. Na to diváci za hlučného provolávání slávy Sullivanovi nastoupili zpáteční cestu ku vlakům, do nichž dopraveni i zápasníci. —

Guvernér státu Mississippi, Robert Lowry, telegrafoval na všechny strany, aby zápasníci a jich sekundanti byli zatčeni. Ve čtvrtek, 11. čec., zatkl policejní šéf Sullivana a jeho zástupce Johnsona v Nashville, Tenn. Soudce však oba zatčeni propustil, že ničeho nespáchali v tom státu, kde byli zatčeni, a žádná úřední listina na jich zatčení a vydání že nebyla podána. Kilrain a jeho druhové byli též stíháni a vysána odměna \$500 na jich zatčení.

Z Indie. Časopis „Volkshel“ oznamuje, že v předměstí bombayském Mady-Bay již od r. 1875 jest ústav tělocvičný, v němž zejména Parsové, Hindové, Mohamedáni, Evropané a jiní eviči. Ředitelem jest Pars Manekji Hormusji. Počet evičenců obnáší právě 100. Minulého roku pořádáno v ústavu veřejné evičení, při němž provedena hochy evičení s tyčemi a evičeno na bradlech, hrazdě, šplhadlech, ve skoku a rohování. Domorodci vynikali ve hbitosti a síle. „Sok.“

H l í d k a .

— Těl. Jed. Sokol v N. Y. vyšle do Baltimore následující závodníky: Jahoda Ant., Hampl Václ., Hroch Fr., Šafařík Jos., Pokorný Al., Hurt Jos. a Jicha Fr. — Pokud nám známo, vyšlou dále závodníky: T. J. S. Budivoj z Detroit Jos. Jilečka a T. J. S. „Čech“ v Clevelandu Jos. Štíbra.

— Zpráva, již uveřejnil výk. výbor o hospodaření bývalého chicagského výk. výboru, zavdala podnět některým chicagským pohlavářům k ne-japnému útoku na náš list a k tak zvanému ohra-žení. Je to marno, přítelíčkové. Číslice mluví! To už nevykrouťte! — V též čísle tak zvaného „Sok. Am.“, jenž v Chicagu vychází, píše redaktor téhož, že new-yorští schválili na sjezdu ty účty. Kdybychom my napsali takovou lež, poskytl by to pachatel „Sok. Amer.“ v Chicagu látky aspoň na 4 stránky. My prostě konstatujem, že new-yorští na sjezdu proti účtům těm se ozvali, že docílili, že byla zpráva účetnímu výboru vrácena, a po opětném její podání že proti přijetí její hlasovali. — Nový důkaz, že našim protivníkům k a z d ý prostředek je dobrý.

— Těl. Jed. Sokol v New Yorku darovala povodní postiženým v Čechách 25 zl. a havířům českým v Coal City \$15.

D O P I S Y .

New York, 8. července 1889. — Předčle sdělil jsem, že připravujeme se na výlet 24. června. Nyní mohu již říci, že výlet vydařil se na nynější poměry dobře. Dopoledne shromáždili jsme se v Nár. Budově a kolem 11. hod. vyšli jsme ve 3 četách a asi s 80 žáky průvodem s hudbou v dol. městě, načež po zvýšené dráze dojeví jsme do boř. města, kde rovněž průvod byl uspořádán ulicemi Čechy nejvíce obydlenými. Do parku Jones Woods, kde pořádány byly as před 9 lety první závody N. J. S., dorazili jsme o půl jedné s poledne. Odpoledne byla návštěva slabá, na večer však obecenstvo proudem hrnulo se do parku, takže v brzku prostorný sál naplnil se hostmi. Bylo přítomno dobře tisíc osob.

Závody mezinárodní našich Sokolů s německými turnery a americkými gymnasty na výletu odbývány nebyly. Do určeného dne přihlásil se pouze jeden gymnast, jemuž byla přihláška vrácena. Později, po určeném dne, přihlásilo se ještě pět gymnastů, jimž ovšem musely být přihlášky též vráceny, když vrácena byla tomu, jenž v čas se přihlásil. Z toho je vidět, že nedochvilností, na niž tak často u nás se nařiká, netrpíme jenom my, ale že i jinde je zahráděna na škodu věci. Kdyby se bylo oněch pět závodníků přihlásilo v čas, byly by se závody odbývaly. Jmou nehodou bylo, že právě v ten čas odbývali turneri své hlavní závody v Cincinnati. Nebýt toho, zajisté by se jich několik bylo přihlásilo, jak nám turneri dopisy osvědčili.

Odbývány tedy při výletu pouze závody čekanců a žáků a veřejné evičení Sokolů. Závody žáků počaly as o 3. hod. odpo. As 80 těchto malých závodníků rozděleno bylo na 3 oddělení po dvou družstvech. Závodilo se ve skocích dalekém a vysokém. Hoši se tužili a vítězi učinili skoky na jich malá tilka a nožky znamenité. Dle oddělení a družstev zvítězili:

I. oddělení

Skok daleký. Skok vysoký.

1. Al. Siřinek.	1. družstvo.	1. Jos. Hofman.
2. Ant. Jicha.		2. Jos. Suchý.
	2. družstvo.	
1. Ed. Kroupa.		1. Štěp. Nushardt.
2. Boh. Vondráček.		2. Jos. Peřina.

II. oddělení

1. Ferd. Suchý.	1. družstvo.	1. Fr. Marek.
2. Fr. Hosnedl.		2. Fr. Šimák.
	2. družstvo.	
1. Fr. Pulec.		1. Jan Kašpar.
2. Jindř. Hančauer.		2. Al. Novotný.

III. oddělení

1. Ant. Dalecký.	1. družstvo.	1. Emil Kruliš.
2. Vratisl. Rázný.		2. Vil. Švare.
	2. družstvo.	
1. Jan Stehlik.		1. Jos. Zákasník.
2. Fr. Ulman.		2. Vil. Bartoš.

Všichni malí vítězové obdrželi stříbrné sokolské monogramy.

Čekanci závodili ve skoku dalekovysokém přes kozu. I zde docílilo pěkného výsledku. Kozu poněkud vyšinuta na nejvyšší možný bod a můstek vzdalován až do vzdálenosti as 9 stop. Prvním byl tu J. Vejnoska, jenž obdržel zlatý monogram sokolský, druhým Fr. Beneš, jenž obdržel monogram stříbrný.

Na to provedli Sokolové ve třech družstvech evičení na hrazdě, bradlech, koni a skoky. Obtížnější evičení odměňována byla potleskem obecenstva, jež kolem prostorného evičiště se shromáždilo. — Večer věnován byl zábavě. Teprve po půlnoci Sokolové i hosté se rozcházejí, jsouce s výletem spokojeni. — Příští výlet pořádáme v sobotu, dne 31. srpna, do skvostně upraveného Washington Parku. —

Ve schůzi jednoty naší dne 1. července usneseno ohledně sporu o sídlo výk. výboru přidati se k návrhu jednoty baltimorské, aby podniknuta byla nová volba s vyjmutím New Yorku a Chicaga. Dále odporučeno, by volba ta vykonána byla tak zvaným „sjezdem písemným“, poněvadž jednota považuje za zbytečné výlohy, jež by s mimořádným sjezdem spojeny byly, ana jediná ta otázka snadno písemně vyříditi se dá. K tomu cíli požádána jednota baltimorská, aby navrhla všem jednotám písemný sjezd. Přeji-li si 2 třetiny jednot, by sjezd byl odbýván, má jej výk. výbor dle stanov N. J. S. svolat. Přáli bychom si, aby záležitost tato již brzy byla ukončena.

Na den 13. t. m. připravujeme být, náčelníku našemu Al. Wokalovi milé překvavení. Poněvadž píšu dopis před tímto sokolským večerem, nemohu o něm podati ještě zprávu. Učiním tak příště. Na zdar! K. R.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 8. července 1889.

Schůze zahájena starostou br. A. Wokalem. — Při čtení jmen schází br. Kar. Ransburg, jenž při čtení protokolu se dostavil. — Zápisky z minulé schůze přijaty. — Těl. Jednota Sokol „Čech“ z Clevelandu oznamuje navržení dvou kandidátů pro úřad soudečů při nastávajících závodech; jsou to Frant. Sluka a Václ. Štíbr. Co závodníka oznamuje Jos. Štíbra. Dopis přijat. — Těl. Jed. Sok. „Budivoj“ z Detroit navrhuje co soudece Al. Štoka a Fr. Lišku. Co závodníka oznamuje Jos. Jilečka. Přijato. Dále žádá formuláře na čtvrtletní zprávy a oznámení čekanečů, jakož i aby „Sok. Am.“ zasílán byl na jednotlivé adresy. Odkázáno jednatelem k vyřízení. — Těl. Jed. Sokol v Dutch Kills oznamuje navržení soudečů, br. Vozába a Havliny. Přijato. — Těl. Jed. Sokol Svornost z Morrisania oznamuje navržení soudečů: Beníšek Jan a Beníšek Fr. Dále zasílá dvě čtvrtletní zprávy za první půlletí r. 1889. Přijato. — Účet na \$3-00 za nájem místnosti pro výk. výbor za druhé čtvrtletí 1889 přijat a odkázán k vyplacení. — Volba soudečů odložena do příští schůze, poněvadž dvě jednoty (Baltimorská a New-yorská) dosud jména kandidátů svých nezaslaly. — Rovněž ustanovení předáka odloženo do příští schůze. — Jednatel předkládá vypracovaný diplom pro Sok. J. L. Voborskýho, jenž přijat, jakož i zpráva jednatele, že diplom příští den zašle. — Pokladník sděluje, že neuložil \$500 na banku pod úroky, jak dříve usneseno, poněvadž dle jednání, jež je v proudu, domnívá se, že sídlo výk. výbor bude změněno a tu že marna by byla práce s dvojím vyzvedováním peněz a opětujícím ukládáním. Peníze uloženy jsou na bance obchodní. Zpráva přijata. — Jednateli uloženo, by učinil revidi v adresáři česko-amerických časopisů, a kterým časopisům dosud „Sok. Am.“ zasílán nebyl, by je do adresáře připsal. — Vzato k vědomí, že do Prahy zaslán blahopřejný dopis k úspěchům, jakých čestí Sokolové při závodech v Paříži dobyli. Usneseno, by v pondělí, 22. čce., odbývána byla mimořádná schůze, kde zvoliti se mají soudečové k závodům a ustanoviti předák. — Na to schůze ukončena.

F. Lier, zapisovatel.

Příjem.

Přenos z poslední schůze \$1022.33
Těl. Jed. Svornost, 1. a 2. zpráva z r. 1889 5.17

Úhrnem \$1027.50

Vydání.

Tiskaři „Sok. Am.“ za č. 6. r. XI. 28.00
Expedice „Sok. Am.“ č. 6. r. XI. 1.50
Služné pořadatelů listu za čtvrt roku 25.00
Služné jednatelem za čtvrt roku 18.75
Poštovné vydání jednatele za čtvrt roku 2.00
Vydání spojené s diplomem pro Sokola J. L. Voborskýho 1.50
Nájemné z místnosti výk. výb. za 3 měs. 3.00

Úhrnem 79.75

Příjem \$1027.50

Vydání 79.75

Zbývá v rukou pokladníka. . . \$947.75

Jos. Wocel, jednatel.

POZVÁNÍ

—: k:—

závodům vých. jednot

—: patřících:—

K NÁRODNÍ JEDNOTĚ SOKOLSKÉ,

kterých odbývány budou

18., 19. a 20. SRPNA 1889

v Baltimore, Md.

PROGRAM:

V neděli dne 18. srpna 1889

koná se velkolepá pouť do Bohemia Manor ku hrobu Augustina Heřmana, prvního českého emigranta v Marylandu. Za tím cílem vyjede se po výletní parolodi „Gratitude“ v ten den o 9. hodině ranní z přístavu baltimorského k posvátným hájům našeho Augustina Heřmana.

V pondělí dne 19. srpna 1889

průvod veškerého zde přítomného Sokolstva, pak baltimorských spolků přímo z Bohemie do Standard Parku na Gay ul., kde pořádati se budou závody jednoty newyorské, baltimorské, detroitské, clevelandské, dutch-killské a morrisanské.

V úterý dne 20. srpna 1889

práce ukončující. — Jednání o odstranění sporu N. J. S. o sídlo Výk. Výboru. — Různé.

Úplný program každého slavnostního dne v patřičný čas.

Všem sok. jednotám,

které se účastní jakkoliv závodů baltimorských.

Jednatelové dotčených jednot nechtě laskavě ohlásí baltimorské jednotě v čase nejkratším, mnoho-li členů neb vlastenců z té neb oné jednoty neb města miní navštívit Baltimore v čase závodů. Jest toho velká potřeba, by každý mohl býti řádně ubytován a pohostěn. Pak aby se navštěvovatelé již v sobotu večer aneb nejdéle v neděli do 7. hod. ranní do Baltimore dostavili, jestli si přejí jeti s parníkem do Bohemia Manor ku hrobu Augustina Heřmana.

Jménem výboru pro letošní závody:

V. J. Šimek,
předseda výboru.

Josef Rejzek,
zapisovatel výboru.

Dodatek k pravidlům k závodům okrskovým.

Poněvadž tentokrát při závodech počítati se budou též skoky, šplhání a vzpírání činek ku hlavnímu nářadí, jest nutno, aby upravilo se počítání v poměru k ostatnímu nářadí. Znamenati se bude:

Skok daleký od 13 do 15 stop za každých 6 palců půl bodu, od 15 do 18 stop za každé 3 palce půl bodu, od 18 do 21 za každý 1½ palce půl b.

Skok do výšky. 1 bod za každé zvýšení tyčky.

Při skoku o tyči platí totéž.

Šplhání po provaze. Od 10 stop do 20 za každé 2 stopy 1 bod; od 20 výš za každou stopu 1 bod.

Vzpírání činek. Při vzpírání 50liberní činky za 10krát vzeptění 2 body, za každých dalších 5 vzeptění 2 body.

Vzpírání 100liberní činky; Za každé vzeptění 1 bod.

Výbor na tělocvik.

Závody vých. okrsku N. J. S.

budou se odbývat v pondělí, dne 19. srpna 1889 v Standard Parku v Baltimore, Md. — Upozorňuji všechny jednoty vých. okrsku, že dle znění stanov jest povinností jejich závodníky vyslati přiměřeně ku počtu svého členstva. Dále žádám Sokoly, by již v neděli ráno, 18. srpna, hleděti být na místě, neboť jednota Baltimorská na místě obvyklého banketu v předvečer závodů pořídá výlet na bývalé panství prvního emigranta českého, horlivého vlastence Heřmana, jenž po bělohorské bitvě z Čech byl vypovězen. — Vyšle Sokoly v hojném počtu k výletům i závodům. — Na zdar!
Jos. Wocel, jednatel.

Knihy a časopisy redakci zaslány.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera čis. 6. r. XV. s následujícím obsahem: Krončení kužely. S vyobrazeními. (Pokrač.) — Cvičení protná se 100 příklady. (Pokr.) — Zprávy slovanské: Z Polsky. Z Ruska. Ze Slovinska. — Zprávy jinonárodní: Z Francie. — Věstník obce sok. — Věstník župní a spolk. — Různé zprávy. — Všem bratřím doporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojněho i důkladného poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životu našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Telegraf“ jest název nového týdeníku českého, jenž minulý měsíc počal vycházeti v Baltimore nákladem V. J. Šimka a redakci J. C. Hojdy. V programu jeho jest nestrannost a snášelivost a působení k dobru krajanů. List úpravu má slušnou. Předplatné na rok obnáší pro Baltimore \$1.50, pro Evropu \$2.00. Adresa vydavatele: V. J. Šimek, 932 N. Broadway, Baltimore, Md.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Al. Wokal, náměstek Jos. Kadlec, jednatel Josef Wocel, tajemník Fr. Lier, pokladník Ant. Polák. Další výbor jest: Kar. Ransburg, Josef Brodíl, Jan Pavlík a Josef Strnad. — Veškeré záležitosti téhož výboru se týkající nadepsány buďtež: Jos. Wocel, 225 Seventh St. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Janáček, 25 Ave. A.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Krejčí, 628 Antoine St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš, 120 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Hills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.